

Kort Nieuws

Met name uit Nederland

Rechtbank Gelderland, 4 juni 2013

Informatiebeschikking

De belastingdienst heeft op grond van verschillende wetsartikelen de mogelijkheid om een belastingplichtige om inlichtingen te vragen. De bevoegdheid van de belastingdienst is hierbij zeer ruim.

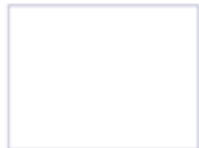
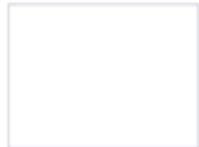
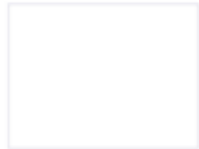
In het geval door een belastingplichtige niet (volledig) wordt voldaan aan het verzoek om gegevens en inlichtingen te verstrekken kan de belastingdienst dit vaststellen in een voor bezwaar vatbare beschikking (informatiebeschikking). Bij niet beantwoording van de vragen kan dit leiden tot een omkering van de bewijslast. Een belastingaanslag of beschikking blijft dan in stand tenzij blijkt dat de belastingaanslag of beschikking onjuist is.

In de voorliggende zaak stelt de Belastingdienst bij belanghebbende een onderzoek in naar de inkomstenbelasting over het jaar 2004. De Belastingdienst stuurt hiervoor een vragenlijst naar belanghebbende.

Belanghebbende heeft in het verleden in Nederland gewoond, bezit onroerende zaken in Nederland en is bestuurder geweest van Nederlandse vennootschappen. Verder is belanghebbende in Nederland verzekerd voor de ziektekosten.

Belanghebbende is de mening toegedaan dat hij niet verplicht is om te antwoorden omdat hij in het buitenland woont en het heffingsrecht over zijn inkomen toekomt aan het buitenland.

De vraag is nu of de Belastingdienst terecht een informatiebeschikking heeft opgelegd. De Rechtbank is de mening toegedaan dat dit inderdaad het geval is. Volgens de Rechtbank kan een informatiebeschikking niet alleen betrekking hebben op de objectieve belastingplicht maar ook op de subjectieve belastingplicht. Dit betekent dat moet worden gekeken of de Belastingdienst over voldoende aanknopingspunten beschikt om te beoordelen of belanghebbende mogelijk een inwoner was van Nederland. Hiervan was in de voorliggende situatie sprake.

Advocaat-Generaal Niessen, 1 mei 2013

30%-regeling: 150-kilometergrens niet in strijd met Europees recht

Voor werknemers die naar Nederland komen kan onder bepaalde voorwaarden gebruik worden gemaakt van de 30%-regeling. Deze regeling is een forfaitaire tegemoetkoming voor de extra kosten van de werknemer voor het verblijf in Nederland. Toepassing van de 30%-regeling brengt met zich mee dat aan bepaalde werknemers 30% van het loon inclusief de vergoeding, ofwel 30/70 van het loon exclusief de vergoeding, kan worden verstrekt als vrije vergoeding voor de extraterritoriale kosten. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan dubbele huisvestingskosten en reiskosten naar het land van herkomst. De 30%-regeling geldt tevens voor de premies volksverzekeringen.

Per 1 januari 2012 is voor de toepassing van de 30%-regeling een 150 kilometer-grens ingevoerd. Deze grens houdt in dat de desbetreffende werknemer oorspronkelijk minimaal 150 kilometer van de grens met Nederland af dient te wonen. In de onderliggende zaak stelt belanghebbende dat de ingevoerde 150 kilometer-grens in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

De Advocaat-Generaal (A-G) is het hier niet mee eens. Het criterium van de 150 kilometer-grens is volgens de A-G arbitrair maar niet zodanig onredelijk of disproportioneel dat hierin een wijziging dient te worden aangebracht.

De Hoge Raad heeft inmiddels prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie EU gesteld alvorens een beslissing te nemen.

Hoge Raad, 12 juli 2013

Successiewaarde antieke pot gebaseerd op latere verkoopprijs

Tot de nalatenschap van een erflater behoort aan antieke Chinese pot. In de aangifte successierecht wordt als waarde van sieraden, schilderijen en antiek € 12.500 aangegeven. De Chinese pot blijkt zeer zeldzaam te zijn en wordt ongeveer 1,5 jaar na het overlijden van de erflater verkocht via een veiling bij Christie's in Londen voor een bedrag van € 23.000.000.

Na de verkoop van de Chinese pot dienen de erfgenamen een suppletieaangifte in waarbij zij een waarde van de Chinese pot vermelden van € 100.000. In beroep stellen de erfgenamen de waarde van de pot bij in € 350.000, zijnde de waarde waarop het veilinghuis de pot had getaxeerd vóór de veiling.

Rechtbank Den Haag stelt de waarde van de pot op moment van overlijden op € 10.000.000. De Rechtbank houdt hierbij rekening met de sterke waardeestijging van Chinees antiek na het overlijden van de erflater en de gerealiseerde veilingprijs 1,5 jaar later. Hof Den Haag oordeelt dat terecht rekening is gehouden met de later gerealiseerde verkoopprijs. De Hoge Raad is het hiermee eens.

